

*Sygn. akt IV U 69/19*

## WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

*Dnia 21 marca 2019 r.*

**Sąd Okręgowy w Zielonej Górze IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

**Przewodniczący: SSO Bogusław Łój**

Protokolant: sekretarz sądowy Joanna Dejewska vel Dej

po rozpoznaniu w dniu 07 marca 2019 r. w Zielonej Górze

**odwołania A. K.**

**od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.**

z dnia 22.11.2018 r. znak (...)

o wysokość emerytury

**oddala odwołanie**

SSO Bogusław Łój

Sygn. akt IV U 69/19

## UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22.11.2018 r. pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił wnioskodawczyni A. K. przyznania prawa do odszkodowania za zaniżenie emerytury za trzy lata od 05.02.2015 r. oraz zwrot odprowadzonych składek.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawczyni A. K. domagała się jej zmiany i przyznania jednorazowego odszkodowania za zaniżoną emeryturę za 3 lata od 05.02.2015 r.

W uzasadnieniu odwołania podała, że pozwany organ rentowy nie poinformował jej o brakujących dokumentach dotyczących osiągniętego wynagrodzenia przy składaniu wniosku o ustalenie kapitału początkowego, skutkiem czego było przyznanie emerytury w zaniżonej wysokości.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy podniósł, że dochodzone przez wnioskodawczynię odszkodowanie jest świadczeniem nieprzewidzianym w ustawie, a odnośnie zwrotu składek pozwany podniósł, że obowiązujące przepisy prawa nie przewidują takiej możliwości.

**Sąd okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

Organ pozwany decyzją z dnia 21.05.2002 r., znak (...) ustalił kapitał początkowy A. K. na dzień 01.01.1999 r. w kwocie 56.680,80 zł. Następnie decyzjami z 28.06.2002 r., znak (...), z 04.02.2015 r., znak (...) oraz z 16.10.2015 r., znak (...) ponownie ustalił kapitał początkowy. Kapitał początkowy na dzień 01.01.1999 r. ustalony w decyzji o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z 16.10.2015 r., znak (...) wyniósł 101599,08 zł. A. K. w dniu 08.12.2017 r. złożyła kolejny wniosek o ponowne ustalenie kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzenia z okresu

zatrudnienia w latach 01.10.1995 r. do 31.03.1997 r. oraz w latach 02.06.1986 r. do 02.05.1991 r. Organ rentowy pismem z dnia 21.12.2017 r. poinformował wnioskodawczynię, iż okresy zatrudnienia od 02.06.1986 r. do 02.05.1991 r. oraz od 01.10.1995 r. do 31.03.1997 r. zostały przyjęte do ustalenia kapitału początkowego. Ponadto wskazano, iż do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego zostały przyjęte: za lata 1986-1991 wynagrodzenie minimalne, natomiast za lata 1995-1997 wynagrodzenie na podstawie druku RP-7 z dnia 11.04.2001 r.

W dniu 08.01.2018 r. A. K. złożyła wniosek o przeliczenie kapitału początkowego z uwzględnieniem wynagrodzeń uzyskiwanych w latach 1986-1991. Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 07.02.2018 r., znak (...) odmówił ponownego ustalenia kapitału początkowego, ponieważ w aktach sprawy brak było druku RP- 7, tj. zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia od 02.06.1986 r. do 02.05.1991 r. Ponadto w legitymacji ubezpieczeniowej brak było kwot wynagrodzeń dotyczące tego okresu. Wobec powyższego do ustalenia podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto za te okresy minimalne wynagrodzenie. Wnioskodawczyni wniosła odwołanie od decyzji z 07.02.2018 r. Sprawa toczyła się w Sądzie Okręgowym IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Z., sygn. akt IV U 830/18. Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 05.06.2018 r. umorzył postępowanie z uwagi na uwzględnienie w całości roszczenia strony, bowiem w trakcie postępowania A. K. przedłożyła w pozwanym Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w dniu 26.03.2018 r. pismo przewodnie wraz z zaświadczeniem (...) Urzędu Wojewódzkiego w G. Delegatura Urzędu w Z. z dnia 15.03.2018 r. o wysokości wynagrodzeń osiąganych w latach 1986-1991 z okresu zatrudnienia w Wojewódzkim (...) w Z. od 02.06.1986 r. do 02.05.1991 r. Organ pozwany decyzją z dnia 17.04.2018 r. znak (...) ponownie ustalił kapitał początkowy. Zakład Ubezpieczeń Społecznych uwzględnił kwoty wynagrodzeń zawarte w zaświadczeniu (...) Urzędu Wojewódzkiego w G. Delegatura w Z. z dnia 15.03.2018 r.

Skutkiem powyższego Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzją z dnia 18.04.2018 r. znak (...) przeliczył emeryturę od dnia 01.03.2018 r., tj. od miesiąca, w którym został złożony wniosek.

A. K. złożyła odwołanie od decyzji z dnia 18.04.2018 r., znak (...) **domagając się naliczenia różnicy należności od dnia przyznania emerytury tj. od dnia 05.02.2015 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 27.09.2018 r., sygn. akt IV U 829/18 prawomocnie oddalił odwołanie.**

#### **Sąd Okręgowy zważył co następuje:**

Odwołanie wnioskodawczyni okazało się niezasadne, ponieważ żądanie wnioskodawczyni nie znajduje oparcia w obowiązujących przepisach prawa.

Stan faktyczny sprawy był w istocie niesporny.

Wnioskodawczyni w toku poprzedniej sprawy rozpoznawanej pod sygnaturą IV U 829/18 domagała się wyrównania emerytury za okres trzech lat poprzedzających datę złożenia wniosku o przeliczenie emerytury podnosząc takie same argumenty jak w toku niniejszej sprawy od dnia 05.02.2015 r. i żądanie to zostało prawomocnie oddalone.

W toku poprzedniej sprawy wnioskodawczyni domagała się odszkodowania za zaniżoną emeryturę również wskazując na datę 05.02.2015 r. W istocie więc dochodzone w toku niniejszego postępowania odszkodowanie stanowi wyrównanie emerytury począwszy od 05.02.2015 r.

Zgodnie z art. 133 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2017 r. poz. 1383 z późn. zm.), w razie ponownego ustalenia przez organ rentowy prawa do świadczeń lub ich wysokości, przyznane lub podwyższone świadczenia wypłaca się, poczynając od miesiąca, w którym powstało prawo do tych świadczeń lub do ich podwyższenia, jednak nie wcześniej niż:

1) od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy lub wydano decyzję z urzędu, z zastrzeżeniem art. 107a ust. 3,

2) za okres 3 lat poprzedzających bezpośrednio miesiąc, o którym mowa w pkt 1, jeżeli odmowa lub przyznanie niższych świadczeń były następstwem błędu organu rentowego lub odwoławczego.

Z ustalonego, niespornego stanu faktycznego wynikało, że A. K. przedłożyła w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w dniu 26.03.2018 r. zaświadczenie (...) Urzędu Wojewódzkiego w G. Delegatury Urzędu w Z. z 15.03.2018 r. potwierdzające wynagrodzenia osiągnane w czasie zatrudnienia w Wojewódzkim (...) w Z. od 02.06.1986 r. do 02.05.1991 r. Wobec powyższego organ rentowy prawidłowo przeliczył emeryturę ubezpieczonej w związku z ponownym ustaleniem kapitału początkowego od dnia 01.03.2018., czyli od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek, działając zgodnie z cytowanym powyżej art. 133 ust. 1 pkt 1 ustawy emerytalnej.

Z uwzględnieniem więc tych przepisów wnioskodawczyni miała wyliczone i przyznane świadczenie emerytalne.

Brak jest podstaw do uwzględnienia odwołania wnioskodawczyni od zaskarżonej decyzji bowiem przepisy prawa ubezpieczeń społecznych nie przewidują prawa do świadczenia w postaci jednorazowego odszkodowania za zaniżoną emeryturę. Brak jest również podstaw do uwzględnienia żądania zwrotu składek na ubezpieczenie społeczne bowiem obowiązujące przepisy prawa nie dopuszczają takiej możliwości.

Biorąc pod uwagę powyższe należało na mocy art. 477<sup>14</sup> kpc orzec jak w wyroku.